DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
14. marts 1996 *

I sag C-238/95,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Laura Pignataro og Maria Condou-Durande, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved professor Umberto Leanza, chef for Udenrigsministeriets Servizio del contenzioso diplomatico, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Pier Giorgio Ferri, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik ved ikke at have vedtaget og givet underretning om de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Kommissionens direktiv 93/67/EØF af 20. juli 1993 om fastsættelse af principperne for vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved stoffer, der anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF (EFT L 227, s. 9), har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til nævnte direktiv og EF-traktaten,

har

* Processprog: italiensk.

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), J.C. Moitinho de Almeida, L. Sevón og M. Wathelet,

generaladvokat: N. Fennelly
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 1. februar 1996,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 6. juli 1995 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i henhold til EF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik ved ikke at have vedtaget og givet underretning om de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Kommissionens direktiv 93/67/EØF af 20. juli 1993 om fastsættelse af principperne for vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved stoffer, der anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF (EFT L 227, s. 9, herefter »direktivet«), har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til nævnte direktiv og EF-traktaten.

2 Direktivet, der blev udstedt i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 1967, s. 211), senest ændret ved Kommissionens direktiv

93/21/EØF af 27. april 1993 (EFT L 110, s. 20), fastlægger de almindelige principper, som de nationale myndigheder skal anvende ved vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved de markedsførte stoffer.

3 I medfør af direktivets artikel 8, stk. 1, skulle medlemsstaterne senest den 31. oktober 1993 vedtage de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet og straks underrette Kommissionen herom.

4 Da Kommissionen ikke modtog nogen underretning fra Den Italienske Republik om foranstaltninger truffet af denne til gennemførelse af direktivet i den nationale retsorden, fremsendte den en åbningsskrivelse den 3. december 1993. Da denne skrivelse ikke blev besvaret, fremsatte Kommissionen den 29. september 1994 fremsatte en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede Den Italienske Republik til at efterkomme direktivets bestemmelser inden to måneder. Den italienske regering reagerede heller ikke på den begrundede udtalelse.

5 Herefter anlagde Kommissionen denne sag. Kommissionen har gjort gældende, at Den Italienske Republik i henhold til traktatens artikel 5 og 189 samt direktivets artikel 8 var forpligtet til at gennemføre direktivet fuldt ud inden for den fastsatte frist og underrette Kommissionen herom.

6 Den italienske regering har ikke bestridt, at direktivet ikke er blevet gennemført inden for den fastsatte frist. Den har anført, at forsinkelsen skyldes vanskeligheder ved gennemførelsen af direktivet, og har gjort gældende, at det under alle omstændigheder forventes gennemført i italiensk ret snarest.

7 Ifølge fast retspraksis (jf. f.eks. dom af 6.7.1995, sag C-259/94, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 1947, præmis 5) kan en medlemsstat ikke påberåbe sig bestemmelser, praksis eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister i henhold til et direktiv ikke overholdes.

8 Det skal herefter fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 8, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Sagens omkostninger

9 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik pålægges at betale sagens omkostninger, og da denne har tabt sagen, pålægges det den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i Kommissionens direktiv 93/67/EØF af 20. juli 1993 om fastsættelse af

principperne for vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved stoffer, der anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 93/67.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Edward Puissochet Moitinho de Almeida

Sevón Wathelet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. marts 1996.

R. Grass
Justitssekretær

D.A.O. Edward
Formand for Femte Afdeling